

РЕШЕНИЕ

№ 727

гр. Бургас, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ

при участието на секретаря Д. Михайлова
като разгледа докладваното от АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ Административно наказателно дело № 20232120200480 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба, подадена от К. Н. К. с ЕГН ***** срещу Наказателно постановление №21-0769-003505/04.10.2021г., издадено от Началник група към ОД МВР-Бургас, Сектор „Пътна полиция“ гр. Бургас, с което на жалбоподателя на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв., на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗДвП са наложени наказания „глоба“ в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

Жалбоподателят оспорва издаденото НП, като неправилно и незаконосъобразно. Посочва, че не е извършил нарушението, както и че не е останал на произшествието, защото нямало основателен повод за това. Оспорва наложените наказания като счита, че не кореспондират с последиците от инцидента и липсата на настъпил вредоносен резултат.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, се явява лично с адв. К., надлежно упълномощен. Поддържат жалбата и доразвиват изложените в нея доводи. Претендират се разноси.

Административнонаказващият орган Началник група в ОД на МВР – Бургас сектор „Пътна полиция“, редовно уведомен, се явява представител юк. Ж., която поддържа представеното по делото становище за законосъобразност на обжалваното НП. Моли за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията, изложени в жалбата, намира за установено следното:

На 09.04.2021 година, около 10:41 часа, в град Бургас, на улица "Цар Симеон I " в посока към улица "Св. св. К. и Методий" жалбоподателят управлявал собствения си лек автомобил *** с рег. № *** като на пешеходна пътека на кръстовището с ул. „Генерал

Гурко“ не пропуска и блъска пресичащ от ляво на дясно преминаващата по нея с електрическо превозно средство *** с ЕГН *****, и допуска пътнотранспортно произшествие (ПТП) с нея. В същото време по пешеходната пътека пресичали и други пешеходци, които нарушителя не пропускал и преминал на светеща на червено светофарна уредба. Като участник в ПТП с пострадал човек, жалбоподателят не останал на мястото на произшествието до пристигане на компетентните органи на МВР.

Веднага след инцидента, свидетелката Р. В., която станала очевидец на произшествието повъзвила на спешния телефон 112. На място пристигнали служителите от Сектор „Пътна полиция“, които не установили водача, причинител на ПТП на мястото на инцидента, тъй като същият веднага след настъпилото ПТП го напуснал. Пострадалата В. била отведена от екип на ЦСМП-Бургас до СО на УМБАЛ-Бургас, където след прегледа и е поставена диагноза „контузия на дясна стъпало“ без опасност за живота.

След преглед на видеозапис, изготвен от Център за видеонаблюдение към Община Бургас свидетелят П. установил настъпилото ПТП между управлявания от жалбоподателя автомобил и свидетелката В. в качеството ѝ на пешеходец. По тази причина свидетелят П. посетил адреса на жалбоподателя, който не бил намерен на него, като били дадени указания на съпругата му да го уведоми и да се яви за изясняване на ситуацията.

На същият ден 09.04.2021г. актосъставителят П. съставил на жалбоподателя АУАН, в който като нарушени били посочени разпоредбите на чл.119, ал. 1 от ЗДвП и чл. 123, ал.1, т.2, б.,б“ от ЗДвП. Актът бил подписан от актосъставителя и от свидетеля по него и бил предявен на нарушителя за запознаване и подпис. Жалбоподателят подписал акта без възражения. В предоставения му срок по чл. 44, ал.1 от ЗАНН, също не депозирал такива.

Сезиран с преписката, административнонаказващият орган издал атакуваното наказателно постановление, с което на К. Н. К. с ЕГН *****, на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв., на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗДвП са наложени наказания „глоба“ в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото писмени доказателства и устни доказателствени средства.

От показанията на свидетелката В. и видеозаписа от Център за видеонаблюдение към Община Бургас, предявен по надлежния ред чрез възпроизвеждането му по категоричен начин се установиха нарушенията, за които е съставен АУАН. Доказа се, че при пресичане на пешеходна пътека на зелен сигнал за пешеходци на светофар на ул.„Гурко“ и ул. „Цар Симеон“, настъпил удар между лек автомобил, преминаващ на забранителен червен сигнал и жена, която била с тротинетка. Жалбоподателят не пропускал пешеходците вкл. и пострадалата и преминал на червен сигнал и не спрял автомобила, след като разбрал, че е ударил жената и тротинетката. Съдът изцяло кредитира показанията на свидетелката В., като възпроизведените от нея обстоятелства напълно кореспондират на заснетите такива от Център за видеонаблюдение към Община Бургас. Безспорно се установява настъпилото съприкосновение между управлявания от жалбоподателя автомобил и пешеходката, не пропускането на пешеходците, както и че жалбоподателят след настъпили удар не остава на мястото на ПТП, а продължава да се движи.

Показанията на актосъставителят, също се кредитират от настоящият състав, като идентични, последователни и непротиворечащи с останалия доказателствен материал.

От правна страна:

Обжалваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентни органи,

съгласно Заповед № 81213-515 от 14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото нарушение на жалбоподателя е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е "обвинен" и срещу какво да се защитава. Правилно са посочени нарушените материалноправни норми. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство против него.

По нарушението по чл. 119, ал. 1 ЗДвП, съдът намира следното:

В хода на съдебното производство, от събраните гласни доказателства безспорно се установява фактическата обстановка относно настъпилото пътно произшествие с пострадалата В., така както е описана в АУАН. Видно от показанията на Р. В., които са единствените преки гласни доказателства в тази връзка, пострадалата се е движела по ул. „Гурко“ и ул. „Цар Симеон“ с електрическа тротинетка и на зелен сигнал на светофарната уредба е пресичала ул. „Цар Симеон“, когато жалбоподателят при червен сигнал на светофарната уредба не го е пропуснал и е настъпил удар между моторното превозно средство, управлявано от последния и пострадалата В.. Той не пропуснал и другите движещи се по пешеходната пътека пешеходци.

Съдът приема, че безспорно се установява от събраните по делото доказателства, че вследствие на настъпилия удар, реализирано в резултат на съприкосновението с моторното превозно средство, В. е получила контузия на дясното стъпало. Поради изложеното инцидентът безспорно се вписва в понятието за пътно-транспортно произшествие, обхванато от нормата на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП в която същото е описано като "събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети".

Относно възражението на жалбоподателя, че пострадалата ***, не е имала качеството на пешеходец, тъй като се движела с електрическо превозно средство/тротинетка/ върху пешеходната пътека, съдът намира следното:

Видно от разпоредбата на чл.107 от ЗДвП водачите на велосипеди, мотопеди, мотоциклети и други двуколесни превозни средства не са пешеходци по смисъла на закона. Такива са само в случаите, когато тикат или теглят по пътя посочените превозни средства - параграф 1, т. 26 ППЗДвП. Режимът за движение на тези превозни средства се различава от този на пешеходците. Видно обаче, от изгледания видеозапис от Център за видеонаблюдение към Община Бургас, предявен по надлежния ред по категоричен начин се установява, че при пресичане на пешеходната пътека, жалбоподателят не е пропуснал преминаващата В., както и останалите пешеходци, които са били стъпили и са се намирали на пешеходната пътека. Дори да се възприеме възражението на жалбоподателя, то същите не могат да го освободят от административнонаказателна отговорност, доколкото правната норма предвижда задължение за водача при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре, т. е. законът изисква такова поведение от страна на водача, което би позволило да забележи пешеходец и всяко друго лице своевременно, за да реагира адекватно.

За извършеното нарушение разпоредбата на чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, предл. 4 от ЗДвП предвижда наказание глоба от 200 лв. Санкционната норма правилно е приложена от наказващия орган като относима към процесния случай и на жалбоподателя е била наложена

глоба именно в предвидения размер от 200 лева.

По отношение на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗДвП.

С оглед събраните по делото доказателства съдът намира, че жалбоподателят е осъществил състава и на другото вменено нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗДвП. От събрания доказателствен материал, от показанията на разпитаните свидетели и приобщения видеозапис се установява, че след като е причинил настъпването на процесното ПТП, жалбоподателят не е останал на място до пристигане на компетентните органи на МВР. Жалбоподателят бил издирен по адрес, на който полицейските служилите намерили само неговата съпруга, като няколко часа по-късно жалбоподателя се явил на произшествието за съставянето на акт и изясняване на случая.

За извършеното нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗДвП, разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда наказание лишаване от право да се управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 лв. до 200 лв. Санкционната норма правилно е приложена от наказващия орган като относима към процесния случай и на жалбоподателя са били наложени за нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗДвП наказания глоба в размер от 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

Наложеният наказателен акт се явява справедлив предвид обществената опасност и тежестта на деянията и ще постигнат целите, предвидени в чл. 12 от ЗАНН.

С оглед изхода на делото и при наличие на направено искане за присъждане на разноси в полза на АНО, който е бил представляван от юрисконсулт, то такова следва да му бъде присъдено. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 ЗАНН в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който от своя страна препраща към чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 120 лева. Предвид правната сложност и извършените действия, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява 80 лева.

С оглед изложеното обжалваното наказателно постановление като законосъобразно следва да бъде потвърдено изцяло.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 2 т. 5 от ЗАНН, Бургаският районен съд

Р Е Ш И :

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №21-0769-003505 от 04.10.2021г., издадено от Началник група към ОД МВР-Бургас, Сектор „Пътна полиция“ гр. Бургас, с което на К. Н. К. с ЕГН ***** с което на К. Н. К. с ЕГН ***** на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв., на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗДвП са наложени наказания „глоба“ в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

ОСЪЖДА К. Н. К. с ЕГН ***** да заплати на ОД на МВР – гр. Бургас юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____